

altsaa en Stigning paa 21 Mill. Kr. i Forhold til 1935—36. I Løbet af Aarene indtil 1945—46 vil Udgiften yderligere stige med 17 Mill. Kr. Mindretallet maa ogsaa anse det for urimeligt, at man over for Tjenestemænd og lignende fastholder 65 Aar som Aldersgrænse for Afsked med Pension uden Lægeattest, men over for andre giver Adgang til Aldersrente fra 60 Aars Alderen.

Mindretallet kan altsaa ikke stemme for Lovforslagets Hovedprincip, fordi det strider imod Mindretallets principielle Syn paa de Problemer, der behandles af Lovforslaget. De stillede Ændringsforslag dækker ikke Mindretallets Ønsker om den principielt rigtige Løsning. Det har dog ikke villet undlade paa forskellige Punkter at give Udtryk for Ønsker om Ændringer, som Mindretallet maa anse for Forbedringer af den gældende Lov.

Ændringsforslag Nr. 3 tilsigter at indføre en begrænset Moderskabsforsikring for Kvinder, der er nydende Medlemmer af Sygekasser, og som ikke har eller under en Del af Svangerskabet har haft erhvervsmæssigt Arbejde uden for Hjemmet. Mindretallet anser en saadan Hjælp for meget betydningsfuld, fordi et Barns Fødsel altid medfører ekstra Udgifter for Forældrene. Ogsaa ud fra befolkningsmæssige Synspunkter maa en saadan Ordning anses for heldig. Merudgiften tænkes dækket gennem samtlige Sygekassemedlemmers Kontingent og gennem forøget Tilskud af Statskassen til Udredelse af Dagpenge (Folkeforsikringslovens § 13). Ved den nedenfor omtalte Forhøjelse af Invalidepræmien lettes til Gengæld Invalidefondens Udgift og derigennem ogsaa Statskassens Udgift til Invalidere m. v.

Ændringsforslag Nr. 5 aabner en noget videre Adgang end i Øjeblikket til i særlige Tilfælde at tilstaa Aldersrente mellem 60 og 65 Aar. Mindretallet mener, at der ved denne Ændring er aabnet tilstrækkelig Udvej til at yde Aldersrente i Tilfælde, hvor Personer maa anses for at

være ude af Stand til at skaffe sig erhvervsmæssigt, lønnet Arbejde. Det fremhæves, at det ikke er Tanken, at Regelen skal være begrænset til at omfatte Personer, der har forsikret sig mod Arbejdsløshed.

Mindretallet anser det for betænkeligt at give Kommunerne en udvidet Adgang til at yde *skønsmæssige* Tillæg til Aldersrenten, naar Udgiften hertil for en Del skal falde paa andre Kommuner gennem den mellemkommunale Refusion, og man har derfor ved Ændringsforslag Nr. 7 foreslaaet, at der kun kan faas Statstilskud og mellemkommunal Refusion for de hidtil gældende 5 pCt. af Invalide- og Aldersrenterne.

Ændringsforslaget Nr. 10 tilsigter at forhøje Invalidepræmien med et mindre aarligt Beløb (1 Kr. 20 Øre ud over det i Forslaget fastsatte), hvilket vil formindske Invalidefondens Forpligtelser. Merindtægten herved kan antages at blive ca. 2450000 Kr.

Mindretallet maa nære Betænkelighed ved den foreslaaede Tilføjelse til Folkeforsikringslovens § 40, hvorefter en Kommune kan opføre Udgifter til Drift af billige Boliger for Aldersrentenydere med indtil 5 pCt. af Aldersrentens Beløb til Refusion efter Lovens § 65, idet man heri ser en Begyndelse til Ydelse af Naturalhjælp til Aldersrentenydere.

Ved Ændringsforslaget Nr. 14 er der dog givet Udtryk for, at Mindretallet kunde tænke sig at yde et vist Tilskud til Drift af billige Boliger for vanskeligt stillede Aldersrentenydere paa Steder, hvor det er nødvendigt at tilvejebringe saadanne. Dette Tilskud bør imidlertid ydes direkte af Staten, ikke gennem den mellemkommunale Refusion, og bør begrænses til et bestemt Beløb pr. Aar, hvorfor der er foreslaaet et Beløb af 2 Mill. Kr. aarlig. Mindretallet ønsker at aabne Mulighed for ogsaa at støtte *private* filantropiske Institutioner, naar vedkommende Kommune anbefaler det, idet en saadan Ordning formentlig vil spare det offentlige for en Del Udgifter og dog kan bidrage til Opgavens Løsning paa forsvarlig Maade.